

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/203/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115228179
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115228179.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci žalobkyne: I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom I., D. XXXX/XX, zastúpená BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533 proti žalovanej: C. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., F. 3, zastúpená LawService, s. r. o., so sídlom Zvolen, Stráž 3/223, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 18. októbra 2016 č. k. 10C/502/2015-146 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil, o trovách konania rozhodol, že žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Nitra dňa 18. 09. 2015 domáhala určenia vlastníctva k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, nachádzajúcej sa v k. ú. S. ako pozemok parc. E č. 708/2 - orná pôda o výmere 501 m² v spoluvlastníckom podiele 1 a náhrady trov konania. Zároveň sa žalobkyňa domáhala nariadenia predbežného opatrenia a tomuto návrhu bolo vyhovené uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 10C/502/2015 - 21 zo dňa 26. 10. 2015. Pred začatím predbežného pojednania sporu, ako aj pred začatím pojednania vo veci samej zobrala žalobkyňa svoju žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že v súčasnosti už nie je vlastníkom nehnuteľnosti, ktorej určenia vlastníckeho práva sa domáha, ale nehnuteľnosť už je vo vlastníctve spoločnosti MH Invest II, s. r. o., nakoľko si štát uplatnil k predmetnej nehnuteľnosti predkupné právo. Žalobkyňa vzhľadom k uvedenému zobrala svoju žalobu zo dňa 18. 09. 2015 v celom rozsahu späť a o trovách konania žiadala rozhodnúť podľa § 256 CSP. Keďže žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť pred začatím predbežného pojednania sporu, ako aj pred začatím pojednania, nebol potrebný k tomuto úkonu súhlas žalovanej. Preto súd konanie vo veci zastavil. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobkyne, aj na strane žalovanej. V danom prípade o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, keďže žalobkyňa žalobu zobrala späť z dôvodu, že v konaní došlo k zmene vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorej určenia vlastníctva sa domáhala. Zákon pre určenie náhrady trov konania jednej zo strán sporu vyžaduje procesné zavinenie druhej strany. Ak by žalobkyňa žalobu zobrala späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovanej, teda keď by nebolo možné pričítať procesné zavinenie žalovanej, znášala by trovy žalovanej žalobkyňa. V tomto prípade však späťvzatie bolo odôvodnené a súd dospel k záveru, že žalobkyňa podala svoju žalobu oprávnene, keďže v čase podania žaloby nemala inú

možnosť ako sa domáhať určenia vlastníctva k nehnuteľnosti. Nevyhnutnosť ochrany práv žalobkyne čiastočne dokazuje aj nariadenie predbežného opatrenia. Až následne bola ochrana vlastníckeho práva žalobkyne zabezpečená konaním prokurátora, ktorý vstúpil do správneho konania. Na samotné konanie prokurátora však žalobkyňa nemala dosah a správne sa domáhala určenia vlastníctva na príslušnom súde. Je preto potrebné konštatovať, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania.

2. Proti tomuto uzneseniu, vo výroku o náhrade trov konania, podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, namietajúc, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávne zistenom skutkovom stave a vec nesprávne právne posúdil. Uviedla, že zavinenie účastníka pri zastavení konania je nutné posudzovať len z procesného hľadiska. Procesné zavinenie spočíva vo vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. V danom prípade nie je zrejmá súvislosť medzi zavinením žalovanej a zastavením konania tak, ako to konštatuje súd. Odôvodnenie uznesenia je v zjavnom rozpore s výrokom rozhodnutia. V odôvodnení súd uvádza objektívne skutočnosti, na ktoré nemal vplyv ani jeden z účastníkov. Súd nesprávne zistil skutkový stav, nakoľko z dôkazov v spise vyplývajú skutočnosti nasvedčujúce tomu, že žalobkyňa zavinila vznik trov konania na strane žalovanej. Čo sa týka odôvodnenia rozhodnutia, súd posudzoval aj hmotno-právne súvislosti. Je zrejmé, že ak by žalobkyňa vzala žalobu späť po tom, čo sa dozvedela o tom, že došlo k zmene vlastníctva (po doručení rozhodnutia o vyhovení protestu prokurátora zo dňa 05. 11. 2015), neboli by trovy na strane žalovanej vznikli. Upriamila pozornosť na tú skutočnosť, že žalobkyňa sa neplatnosti domáhala z viacerých dôvodov a je predčasné vysloviť záver, či žaloba bola alebo nebola dôvodná, nakoľko nedošlo k dokazovaniu ohľadne hmotnoprávných dôvodov. Súd má vo veci rozhodnúť len o procesných nárokoch, z ktorých nemožno vyvodiť hmotnoprávny záver. Na konanie prokurátora nemala dosah ani jedna zo strán. Je zrejmé, že zastavenie konania späťvzatím žaloby zavinila žalobkyňa a tiež, že tieto trovy by neboli vznikli, pokiaľ by došlo k späťvzatiu žaloby bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o existencii dôvodov na späťvzatie žaloby žalobkyňa dozvedela. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku zmenil tak, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že žalobu vzala späť z dôvodu, že po jej podaní jej bolo v príslušnom správnom konaní na základe protestu prokurátora navrátené vlastnícke právo v evidencii katastra nehnuteľností, ktorého určenia sa v tomto konaní domáhala. Žalovaná síce správne uviedla, že otázku, kto zavinil zastavenie konania, je potrebné posudzovať z procesného hľadiska, no na druhej strane ignoruje ustálený výklad predmetného ustanovenia, v zmysle ktorého je procesné zavinenie dané objektívnym posúdením vzťahu medzi žalobkyňou požadovaným výsledkom konania a dôvodom späťvzatia žaloby. Žalobkyňa sa v konaní domáhala určenia vlastníckeho práva k pozemku, evidovaného na katastrálnej mape ako parcela registra „E“ s parc. č. 708/2, pre k. ú. S., nakoľko ako vlastníčka pozemku bola v katastri nehnuteľností evidovaná žalovaná. Následne bolo rozhodnutie o vklade vlastníckeho práva v prospech žalovanej zrušené na základe protestu prokurátora z dôvodu, že kúpna zmluva uzatvorená medzi stranami sporu je absolútne neplatná. Po zrušení rozhodnutia o vklade bol v evidencii katastra nehnuteľností obnovený zápis vlastníckeho práva v prospech žalobkyne. Z objektívneho hľadiska teda procesne nastal výsledok, ktorého sa žalobkyňa domáhala v tomto konaní, a preto z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu vzala svoju žalobu späť. Uviedla, že nemala v čase podania žaloby inú možnosť ako domáhať sa súdnej ochrany svojich práv. Rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovanej bolo právoplatné, žalovaná popierala neplatnosť kúpnej zmluvy, pričom reálne hrozilo, že zo strany žalovanej dôjde k ďalším scudzovacím úkonom a pozemok nadobudne tretia osoba. Bez podania žaloby by žalobkyňa takisto nemohla žiadať súd, aby jej prostredníctvom predbežného opatrenia (dočasne) priznal ochranu pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovanej. Žalobkyňa sa nemohla spoliehať na to, že sa celá vec vyrieši v správnom konaní, keďže na konanie prokurátora nemala vplyv. Je nesporné, že žaloba bola podaná dôvodne, a teda, že existenciu konania a trov v ňom vzniknutých zapríčinila žalovaná tým, že podvodne uzavrela neplatnú zmluvu na škodu žalobkyne, pričom túto musel následne protestovať prokurátor z dôvodu ochrany zákonnosti. Žalobkyňa sa v inom (katastrálnom) konaní domohla nároku, ktorý si v tomto (civilnom) konaní uplatnila, pričom vlastnícke právo k pozemku jej bolo v príslušnom správnom konaní prinavrátené z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Je právne irelevantné, aké konkrétne dôvody absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy žalobkyňa doposiaľ v konaní namietala, keďže na všetky dôvody súd prvej inštancie musel prihliadať z úradnej povinnosti. Mala za to, že tvrdenia žalovanej v čl. I a II odvolania si výslovne protirečia. V súvislosti s rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania sa uplatňuje princíp procesnej zodpovednosti za zavinenie, je právne irelevantné, na akom hmotnoprávnom základe vstúpil do katastrálneho konania prokurátor. Poukázala na skutočnosť, že

úplne vo všetkých skutkovo totožných veciach (s výnimkou sudcov JUDr. Heinricha, Mgr. Heinrichovej) vedených na Okresnom súde Nitra (napr. pod sp. zn. 16C/97/2015 alebo pod sp. zn. 19C/482/2015) súd priznal žalobcom v rovnakom procesnom postavení nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom v odôvodnení oboch rozhodnutí konštatoval, že žalovaný z dôvodu rozhodnutia o proteste prokurátora procesne zavinil zastavenie konania. Uviedla, že k rozhodnutiu vziať žalobu v celom rozsahu späť dospela v októbri 2016, kedy zistila, že do všetkých konaní prebiehajúcich na totožnom skutkovom základe vstupuje Krajská, v niektorých veciach z jej poverenia Okresná prokuratúra Nitra ako vedľajší účastník na strane žalovaného, Okresného úradu Nitra. Až momentom pribratia žalobkyne za účastníčku konania pod sp. zn. 11S/79/2016 sa jej postavenie stalo istým a skutkový stav nemenným. Týmto momentom zároveň odpadol aj dôvod zotrvania žalobkyne v tomto spore, ktorý bol procesne rozhodnutý v jej prospech. Žalobkyňa, ktorá nebola viazaná žiadnou lehotou na späťvzatie žaloby, pritom vzala žalobu späť v dostatočnom časovom predstihu ešte pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej, a to v záujme minimalizovať trovy konania oboch strán sporu. Z právneho hľadiska je absolútne irelevantné, kedy advokátska kancelária LawService s. r. o. prevzala právne zastúpenie žalovanej, keďže v tomto spore okrem prípravy a prevzatia právneho zastúpenia neboli vykonané žiadne úkony právnych služieb. Mala za to, že dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy, ktoré popísala, boli zákonnými dôvodmi, pre ktoré bola predmetná kúpna zmluva absolútne neplatná, kedy na absolútnu neplatnosť je súd povinný prihliadať v spore ex offo. Preto nie je možné spravodlivo požadovať, aby si žalobkyňa sama znášala trovy konania, keďže tieto musela vynaložiť na ochranu svojich práv pred skupinou špekulantov. Procesná vina na zastavení konania u žalobkyne neexistuje. V závere zhrnula, že pri dodržaní kritéria procesného zavinenia je potrebné posudzovať z objektívneho hľadiska a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. V konaní je zrejmé, že žalobkyňa dosiahla to, čoho sa podanou žalobou domáhala, teda evidenčného obnovenia vlastníckeho práva v liste vlastníctva z titulu neplatnej kúpnej zmluvy, nakoľko žalovaná prehrala svoj spor v konaní o proteste prokurátora. Preto podľa názoru žalobkyne zastavenie konania treba posudzovať, že ho procesne zavinila žalovaná. Napadnuté uznesenie navrhla potvrdiť a priznať jej trovy odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 3 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a žiadnej zo strán nepriznať nárok na náhradu trov konania.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18. 09. 2015 voči žalovanej domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele 1/2, nachádzajúcej sa v katastrálnom území S., evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom, ako pozemok parcela registra „E“ č. 708/2 - trvalé trávne porasty o výmere 501 m², ako i si uplatnila náhradu trov konania. Zároveň žiadala o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakazuje žalovanej nakladať - predáť, darovať, zameniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať predmetnú nehnuteľnosť. Uznesením č. k. 10C/502/2015-21 zo dňa 26. 10. 2015 súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej nakladať s prejednávanou nehnuteľnosťou, a to najmä túto predáť, darovať, zameniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Dňa 14. 10. 2016 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie, ktorým žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť a uplatnila si trovy konania v sume 971,86 eura. Späťvzatie žaloby odôvodnila tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 04. 08. 2015 č. V 5575/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor v konaní č. V 5575/2015 protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 06. 05. 2016 č. UP 75/2015-25 (správne malo byť 05. 11. 2015 č. UP 75/2015-7), ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 09. 06. 2016 č. Ok 16/2016-3/To. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovanú platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobkyňu ako vlastníčku predmetnej nehnuteľnosti. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. V súčasnosti už žalobkyňa nie je vlastníčkou predmetného pozemku, nakoľko si štát k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo spoločnosti MH Invest II s. r. o. na LV č. 4271 pre k. ú. S.. O trovách konania navrhla rozhodnúť podľa § 256 CSP tak, že žalovaná bude zaviazaná

k náhrade trov konania. Uviedla, že procesné zavinenie zastavenia konania nie je možné vzťahovať len na konkrétny úkon účastníka konania, ale je potrebné ho posudzovať komplexne a extenzívne v celkovom kontexte v konaní uplatnených skutočností. V dôsledku toho môže aj v prípade späťvzatia žaloby žalobkyňou byť dôvodom pre tento úkon konanie žalovanej, príp. ďalšie skutočnosti mimo vôle žalobkyne. Uviedla, že v čase podania žaloby nemala inú možnosť, ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovanej bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaná prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej s pozemkami disponovať. Žalovaná neuznala, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jeho postupu v katastrálnom konaní, ako aj z jej postupu v doterajšom súdnom konaní. V prípade, ak by žalobkyňa žalobu vo veci nepodala, nemohla by žiadať súd, aby jej prostredníctvom predbežného opatrenia priznal ochranu pred ďalšími cudzováciami úkonmi zo strany žalovanej. O tom, že súd považoval za potrebné predbežne ochrániť práva žalobkyne, svedčí aj skutočnosť, že na jej návrh predbežné opatrenie vydal. Žalobkyňa teda podala žalobu dôvodne. Skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor a na základe jeho protestu bude žalobkyni vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností nemohla predpokladať, ani sa na to spoliehať. Z tohto dôvodu jej nemôže byť pričítané procesné zavinenie zastavenia konania, keď teraz z tohto dôvodu žalobu berie späť. S ohľadom na uvedené mala za to, že existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných zavinila žalovaná, keďže žaloba bola podaná dôvodne. K odpadnutiu dôvodov pre vedenie tohto konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov, na ktoré nemala žalobkyňa žiadny vplyv. Preto je dôvodné, aby trovy konania, ktoré žalobkyni vznikli, znášala žalovaná, ktorá vytrvalo, hoci zjavne bezúspešne popierala neplatnosť kúpnej zmluvy a vyvolávala tým ďalšie konania. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením, pričom predmetom odvolacieho konania je výrok o trovách konania.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj strán v priebehu konania a pod. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

10. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Vo všeobecnosti možno povedať, že vždy treba zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu, a to nielen okolnosti spočívajúce vo veci, ale i okolnosti na strane strán sporu, a to nielen toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak patriaci nárok nie je priznaný, či totiž možno od neho spravodlivo požadovať, aby trovy konania znášal bez nároku na ich náhradu, keď mal v konaní úspech.

11. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď mal za to, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania, preto má žalobkyňa právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná, pričom mala za to, že zastavenie konania späťvzatím žaloby v danej veci zavinila žalobkyňa a žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že existenciu tohto konania a trov v ňom vzniknutých zapríčinila žalovaná a procesná vina na zastavení konania u žalobkyne neexistuje. Obe strany teda boli toho názoru, že trovy konania má v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP znášať druhá strana, pričom z ich vyjadrení nevyplýva, že by pre použitie ustanovenia § 257 CSP videli dôvody. Kým jedna strana hovorila o zavinení zastavenia konania, druhá hovorila o existencii konania a trov v ňom vzniknutých.

12. Odvolací súd sa preto, rovnako ako súd prvej inštancie, zaoberal posúdením toho, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania a prípadne aj tým, či v danej veci neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 257 CSP.

13. V danej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľnosti v spoluvlastníckom podiele 1/2, nachádzajúcej sa v kat. úz. S., obec T., okres T., evidovanej na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom ako pozemok registra „E“ č. 708/2 - trvalé trávne porasty vo výmere 501 m² (v spojení s doplnením žaloby zo dňa 20. 10. 2015). Zo žaloby žalobkyne vyplýva, že určenia vlastníckeho práva k predmetnej parcele sa domáhala z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka, keď mala za to, že žalovaná úmyselne zneužila jej neskúsenosť v oblasti nedostatočnej znalosti cien a nákupných možností pozemkov v spojení s dôverčivosťou, keď ju donútila uzatvoriť úžernickú kúpnu zmluvu a konanie žalovanej bolo v rozpore s dobrými mravmi, a teda bolo zjavne právne neprijateľné, pretože bolo z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

14. V priebehu konania podaním zo dňa 13. 10. 2016 žalobkyňa vzala žalobu späť, pričom uviedla, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 04. 08. 2015 č. V 5575/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor v konaní č. V 5575/2015 protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 05. 11. 2015 č. UP 75/2015-7, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 09. 06. 2016 č. Ok 16/2016-3/To. Žalobkyňa bola ako vlastníčka predmetnej nehnuteľnosti opätovne zapísaná do katastra nehnuteľností.

15. V proteste prokurátora zo dňa 22. 10. 2015 proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor č. V 5575/15 zo dňa 04. 08. 2015 sa uvádza, že v danom prípade vzniklo štátu zákonné predkupné právo prijatím uznesenia Vlády SR dňa 21. 07. 2015. Od toho dňa vznikla správne orgánu povinnosť skúmať, či sa na prevádzané nehnuteľnosti vzťahuje zákonné predkupné právo štátu a či si prevodca splnil zákonom uloženú povinnosť ponúknuť prevádzanú nehnuteľnosť prednostne štátu. Uviedol, že katastrálny odbor Okresného úradu Nitra porušil ustanovenia § 32 ods. 1 Správneho poriadku, keď presne a úplne nezistil skutočný stav veci vo vzťahu k existencii zákonného predkupného práva štátu, ktoré ak bolo účastníkmi zmluvy obidené, čo spôsobilo absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy.

16. O proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 05. 11. 2015 č. UP 75/2015-7 tak, že mu vyhovel a napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V 5575/15 zo dňa 4. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. V rozhodnutí uviedol, že čo sa týka porušenia predkupného práva štátu, Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností zastáva názor, že keďže dňom 08. 07. 2015 vzniklo zo zákona predkupné právo s poukazom na § 3 ods. 5 zák. č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, táto právne významná skutočnosť má vplyv na katastrálne konanie o návrhu na vklad práva do katastra nehnuteľností, pričom je povinnosťou katastrálneho odboru okresného úradu naň prihliadať a v súčinnosti a s účastníkmi konania preveriť, či štát využil svoje zákonné predkupné právo. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím zo dňa

09. 06. 2016 č. Ok 16/2016-3/To tak, že odvolanie zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie, pričom uviedol, že v čase posudzovania návrhu na vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V 5575/2015 k nehnuteľnosti parcelné číslo registra „E“ 708/2 - trvalé trávne porasty o výmere 501 m² v katastrálnom území S. v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy č. 2015/7/9/Draž/708-2 zo dňa 09. 07. 2015 neboli splnené podmienky uvedené v § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona.

17. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že k zastaveniu konania v danej veci došlo v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou, čomu predchádzalo rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 05. 11. 2015 č. UP 75/2015-7, ktorým bolo protestu prokurátora vyhovené a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V 5575/15 zo dňa 4. augusta 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovanej do katastra nehnuteľností zrušené. V dôsledku tohto bola žalobkyňa opätovne zapísaná ako vlastníčka predmetnej parcely, teda dosiahla rovnaký následok, aký by nastal, ak by bola úspešná v predmetnom konaní. Na druhej strane, k tomuto nedošlo príčinám žalovanej, ale v dôsledku vyhovenia protestu prokurátora a následnému zrušeniu rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalovanej. Zohľadniť je potrebné aj špecifické okolnosti danej veci spočívajúce v tom, že dôvody, pre ktoré bolo protestu prokurátora vyhovené a rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva žalovanej zrušené boli iné, ako uvádzala žalobkyňa v žalobe. Práve v týchto špecifických okolnostiach danej veci odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, videl dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP a za najspravodlivejšie v danej veci videl to, aby každá zo strán znášala svoje trovy, preto potom podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania zmenil a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

18. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol s poukazom na tie isté právne dôvody, ako v prípade náhrady trov konania na súde prvej inštancie v spojení s § 396 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).